

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wiesława Buczek – Markowska
Sędziowie:	SO Karina Marczak SO Sławomir Krajewski (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Ziemowit Augustyniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2015 roku

sprawy z wniosku S. Z.

z udziałem J. K.

o podział majątku

na skutek apelacji wniesionych przez wnioskodawczynię i uczestnika od postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 9 lipca 2013 roku, sygn. akt II Ns 4413/09

1. zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

- a. **w punkcie I.p. ustala wartość samochodu osobowego F. (...) rok produkcji 2002 na kwotę 9200 (dziewięć tysięcy dwieście) złotych,**
- b. **w punkcie I.s. ustala wartość środków uzyskanych ze sprzedaży akcji (...) S.A. w P. na kwotę 21.600 (dwadzieścia jeden tysięcy sześćset) złotych,**
- c. **w punkcie I.t. ustala wartość środków zgromadzonych na rachunku bankowym prowadzonym na rzecz S. Z. w Banku (...) S.A. w G. na kwotę 216,10 zł (dwieście szesnaście złotych i dziesięć groszy),**
- d. **w punkcie II. dzieli majątek wspólny, opisany w punkcie I. w ten sposób, że przyznaje na wyłączną własność wnioskodawczyni S. Z. składniki opisane w punkcie I. ppkt h) i t) o wartości 416,10 zł (czteryście szesnaście złotych i dziesięć groszy), zaś na wyłączną własność uczestnika J. K. przyznaje pozostałe opisane w punkcie I. składniki, o łącznej wartości 47.966,58 zł (czterdzieści siedem tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt sześć złotych i pięćdziesiąt osiem groszy),**
- e. **uchyła punkt III.,**

f. w punkcie IV. tytułem dopłaty dla wyrównania udziałów w majątku wspólnym zasądza od uczestnika J. K. na rzecz wnioskodawczyni S. Z. kwotę 23.775,24 zł (dwadzieścia trzy tysiące siedemset siedemdziesiąt pięć złotych i dwadzieścia cztery grosze) płatną w terminie do dnia 20 października 2015 roku, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności,

2. oddala apelację wnioskodawczyni w pozostałej części,

3. oddala apelację uczestnika w pozostałej części,

4. orzeka, że wnioskodawczyni i uczestnik ponoszą koszty postępowania apelacyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt II Ca 281/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2013 roku, sygn.. akt II Ns 4413/09, Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w punkcie I. ustalił, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni S. Z. i uczestnika J. K. wchodzi następujące składniki:

- a) meble w stylu retro – witryna, komoda, stolik RTV o wartości 2240 zł,
- b) kanapa i dwa fotele o wartości 900 zł,
- c) firany z dużego pokoju o wartości 200 zł,
- d) firany z małego pokoju o wartości 50 zł,
- e) żyrandol z małego pokoju o wartości 50 zł,
- f) kuchenka gazowa o wartości 315 zł,
- g) lodówka o wartości 500 zł,
- h) lustro z przedpokoju o wartości 200 zł,
- i) firany z kuchni o wartości 20 zł,
- j) szafka kuchenna naddrzwiowa o wartości 100 zł,
- k) szafka z lustrem z łazienki o wartości 200 zł,
- l) ekspres do kawy o wartości 150 zł,
- ł) frytkownica o wartości 200 zł,
- m) garnki o wartości 150 zł,
- n) ręczniki, dwa koce niebieskie, kapa jasny róż z dwoma poduszkami, cztery obrusy płamo odporne, sześć bieżników ozdobnych o wartości 200 zł,
- o) nakłady poczynione z majątku wspólnego na majątek odrębny J. K. w postaci: wstawienia okna plastikowego w sypialni, położenia tapet w sypialni, segmentu kuchennego z blatami, położenia płytek ściennych z dekorami w kuchni, położenia płytek podłogowych w kuchni, zamontowania zlewu dwukomorowego nierdzewnego w kuchni, zamontowania umywalki i baterii w łazience, położenia płytek na ścianach w łazience, położenia płytek podłogowych

w łazience, wstawienia okien w salonie, położenie paneli podłogowych w dużym pokoju, położenia tapety winylowej w dużym pokoju, położenia płytek mrozoodpornych na balkonie, wykonania zabudowy Komandor w małym pokoju, położenia paneli podłogowych w małym pokoju, wstawienia okien w małym pokoju, położenia paneli w ubikacji, zamontowania miski ustępowej w ubikacji, zamontowania umywalki z baterią w łazience, zamontowania szafy dwudrzwiowej białej, zamontowania szafy Komandor w przedpokoju, położenia płytek podłogowych w przedpokoju, położenia tynków dekoracyjnych w przedpokoju, położenia dwóch plafonów w przedpokoju o łącznej wartości 8500 zł,

p) samochód osobowy F. (...) rok produkcji 2002, o wartości 19.600 zł,

r) kwota 600 zł uzyskana ze sprzedaży komputera osobistego,

s) środki uzyskane ze sprzedaży akcji spółki (...) S.A. w kwocie 23.810 zł,

t) środki zgromadzone na rachunku bankowym S. Z. w Banku (...) w kwocie 216 zł,

u) środki zgromadzone na rachunku bankowym J. K. w Banku (...) S.A. w W. w kwocie 2791,58 zł.

W pkt. II. Sąd podzielił majątek opisany w punkcie I. w ten sposób, że przyznał na wyłączną własność wnioskodawczyni S. Z. składniki opisane w punkcie I ppkt h) i t) o wartości 416 złotych, zaś uczestnikowi J. K. pozostałe opisane w punkcie I składniki o łącznej wartości 60.576,58 zł.

Następnie ustalono, że J. K. zużył zgodnie z prawem kwotę 2210 zł (pkt III).

W pkt. IV. Sąd zasądził od J. K. na rzecz S. Z. kwotę 28.975,29 zł tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym, płatną w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia.

Wreszcie nakazano J. K., aby wydał S. Z. lustro z przedpokoju w terminie 14 dni od uprawomocnienia się orzeczenia (pkt V.).

Sąd umorzył postępowanie w zakresie podziału żyrandola z wiatrakiem oraz telewizora (pkt VI.); oddalił wnioski w pozostałym zakresie (pkt VII.); nakazał pobrać od wnioskodawczyni i uczestnika na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Szczecin P. i Zachód w S. kwoty po odpowiednio 506,47 zł i 591,46 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (pkt VIII.) i w pkt. IX. orzekł, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie na ustalonym w sposób następujący stanie faktycznym:

W. S. Z. i uczestnik postępowania J. K. zawarli związek małżeński 25 grudnia 1998 roku. W trakcie małżeństwa pomiędzy małżonkami obowiązywał ustrój wspólności majątkowej.

Wyrokiem z dnia 8 lipca 2008 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie rozwiązał małżeństwo stron przez rozwód z winy obu stron. Orzeczenie uprawomocniło się w dniu 17 października 2008 roku.

Po zawarciu małżeństwa wnioskodawczym przeprowadziła się do mieszkania stanowiącego własność J. K. w P. przy ul. (...).

W trakcie trwania związku i wspólnego zamieszkiwania małżonkowie K. nabyli do majątku wspólnego meble retro – witryna, komoda i stolik rtv, kanapę i dwa fotele, firany, żyrandol do małego pokoju, kuchenkę gazową, lodówkę, lustro do przedpokoju, szafkę naddrzwiową do kuchni, szafkę z lustrem do łazienki, ekspres do kawy i frytkownicę. Ponadto, wykonali w mieszkaniu uczestnika remonty, w trakcie których zakupili i wstawili okna w trzech pokojach, zakupili i położyli płytki ścienne z dekoracjami i płytki podłogowe w kuchni, kupili i zamontowali umywalkę i dwie baterie w łazience oraz płytki ścienne, ponadto zakupili i położyli panele podłogowe w dwóch pokojach i ubikacji.

Dodatkowo uczestnicy nabyli z montażem szafy typu komandor do małego pokoju oraz przedpokoju, umywalkę z baterią do ubikacji, a także miskę ustępową, szafę dwudrzwiową i płytki podłogowe do przedpokoju.

J. K. na podstawie ustawy z 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji oraz rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa z 29 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad (...) ustalania liczby akcji przypadających na każdą z grup oraz trybu nabywania akcji przez uprawnionych pracowników - nabył 2381 sztuk akcji spółki akcyjnej Zakłady (...) o nominalnej wartości 10 zł - każda. 9 marca 2006 roku zostały akcje te zapisane na rachunku papierów wartościowych J. K. w (...).

W trakcie trwania wspólności majątkowej, ale już w czasie faktycznej separacji J. K. zbył akcje za kwotę nominalną i przeznaczył na swoje potrzeby. Z pieniędzy tych kupił min. aparat słuchowy za kwotę 2210 zł.

W kwietniu 2003 roku małżonkowie K. nabyli samochód F. (...) wyprodukowany w 2002 roku - za kwotę 46.000 zł.

Na chwilę ustania wspólności majątkowej na koncie bankowym uczestnika znajdowała się kwota 2791,58 zł, zaś na rachunku bankowym prowadzonym dla S. Z. - 216 zł.

Wartość nakładów na mieszkanie J. K. w postaci remontów i zakupionych do nich materiałów byli małżonkowie wycenili zgodnie na kwotę 8500 zł.

J. K. i S. Z. zgodnie wskazali następujące wartości ruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego: meble retro-witryna, komoda i stolik rtv - 2240 zł, kanapa i dwa fotele z dużego pokoju - 900 zł, firany z dużego pokoju - 200 zł, żyrandol z małego pokoju - 50 zł, firany z małego pokoju - 50 zł, kuchenka gazowa - 315 zł, lodówka - 500 zł, lutro z przedpokoju - 200 zł, firana z kuchni - 20 zł, szafka naddrzwiowa w kuchni - 100 zł, szafka z lustrem z łazienki - 200 zł, ekspres do kawy - 150 zł, frytkownica - 200 zł, garnki - 150 zł, ręczniki, kapa z poduszkami, bieżniki - 200 zł, zaś samochód F. (...) - 19.600 zł. Samochód, kuchenka, żyrandole, lodówka, szafka z umywalką oraz meble retro i kanapa z fotelami były także przedmiotem badania biegłych, z których uczestnicy przyjęli uzgodnione wartości.

J. K. darował swoje mieszkanie synowi R. K., wraz ze znajdującym się tam wyposażeniem, z którego tylko część zabrał do nowego miejsca zamieszkania. Uczestnik wyprowadził się do lokalu uprzednio zajmowanego przez syna. Jesienią 2006 roku uniemożliwiony został S. Z. dostęp do mieszkania uczestnika. W. nie zabrała żadnych ruchomości z mieszkania, które dzieliła z byłym mężem.

S. Z. ma obecnie 58 lat, nie ma żadnego zawodu, a obecnie z powodu choroby przebywa na rencie, z którą związane jest świadczenie w wysokości 960 zł. Nie ma ona nikogo na utrzymaniu, nie ma też żadnych oszczędności. Kobieta mieszka w wynajmowanym lokalu, za które uiszcza czynsz na poziomie 450 zł., dodatkowo płaci za światło i gaz. Nie leczy się z powodu braku środków.

J. K. ma 69 lata, jest na emeryturze, z którą związane jest świadczenie w wysokości 2600 zł. 800-1000 zł uczestnik wydaje w skali miesiąca na utrzymanie mieszkania - czynsz, gaz, prąd, woda.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał żądanie wnioskodawczyni S. Z., dotyczące podziału majątku wspólnego byłych małżonków za zasadne.

Sąd Rejonowy wskazał, że podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej regulują przepisy art. 43 - 46 k.r.o., a z mocy art. 46 k.r.o. odpowiednio przepisy o dziale spadku, tzn. art. 1035 - 1046 k.c. i art. 1070 i 1079 k.c., które odsyłają (art. 1035 i 1070 k.c.), co do kwestii w nich nieuregulowanych, do przepisów o współwłasności w częściach ułamkowych, tj. art. 210 - 221 k.c. Powyższe przepisy stały się podstawą orzekania w niniejszej sprawie.

Sąd wskazał, że okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie było, iż w skład majątku wspólnego wchodziło prawo własności samochodu osobowego F. (...) oraz wyposażenie mieszkania należącego do uczestnika, w zakresie przyznanych przez uczestników postępowania, a nadto kwota 600 zł uzyskana ze sprzedaży komputera osobistego

i nakłady poczynione przez małżonków K., na stanowiące majątek odrębny uczestnika, mieszkanie położone w P. przy ul. (...) – również enumeratywnie wskazane. Co do tych składników majątku oboje uczestnicy byli zgodni, że zostały one nabyte (poczynione) w trakcie trwania małżeństwa, wspólnie także uzgodnili oni ich wartość. Zdaniem Sądu Rejonowego brak było podstaw do kwestionowania ustaleń byłych małżonków w zakresie wartości przyjętych dla ruchomości wymienionych przez sąd w punkcie I postanowienia, w podpunktach od „a” do „r”. Dodatkowo zauważono, że na w części - co do samochodu czy niektórych elementów wyposażenia - byli małżonkowie ustalenia swe co do wartości oparli na opiniach biegłych sporządzonych w sprawie. Opinie wszystkich biegłych sporządzone zostały prawidłowo i nie były - po wyjaśnieniu wątpliwości - kwestionowane przez uczestników postępowania, Tym samym, zdaniem Sądu Rejonowego, możliwe było przyjęcie za uczestnikami wartości, które uzgodnili oni na jednym z posiedzeń w sprawie.

W zakresie tych ruchomości oraz nakładów Sąd Rejonowy uznał, że wnioskodawczyni nie wypełniła ciężącego na niej obowiązku wyartykułowanego w przepisie art. 6 k.c. Świadkowie wskazani przez wnioskodawczynię i przesłuchani przed sądem, ogólnie tylko wskazywali na dokonanie remontów w mieszkaniu uczestnika oraz poczynione do niego zakupy, bez jednoznacznego wskazania na nabycie konkretnych przedmiotów. W związku z tym uznał Sąd Rejonowy, że nie zostało wykazane na użytek niniejszego postępowania, że w skład majątku wspólnego wchodziły nieuzgodnione ruchomości i nakłady jak stół z czterema taboretami czy wykładzina z długim włosiem bądź położenie płytek mrozoodpornych na balkonie.

W ocenie Sądu pierwszej instancji uczestnik nie wykazał, że prawo do akcji Zakładów (...) nabył przed zawarciem małżeństwa, gołosłownie jedynie wskazując, że było to w 1996 roku. Tym czasem nie zauważa uczestnik, że emitent akcji w piśmie z 12 września 2011 roku (k, 84-85) wskazał, że nabycie akcji odbyło się na podstawie ustawy z 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji oraz rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa z 29 stycznia 2003 r., z czego wnosić należy, że dopiero po tej ostatniej dacie uczestnik nabył prawo do akcji, które następnie dopiero w 9 marca 2006 roku zdeponowane zostały w (...) (k.135). J. K. przyznał jaką kwotę i kiedy otrzymał w związku ze spieniężeniem papierów wartościowych oraz, że żadnej części z niej nie otrzymała S. Z.. Zdaniem Sądu Rejonowego, brak jest podstaw do uznania, że uczestnik zużył kwotę uzyskaną z ich sprzedaży zgodnie z prawem, co wyłączałoby to ów składnik z majątku wspólnego, podlegającego podziałowi. J. K. ukrył pieniądze przed żoną, nie zdeponował ich nawet na koncie, co nie stanowi realizacji wyłącznie jemu przysługującego prawa. Uczestnik nie potrafił nawet wskazać na co zużył pieniądze. Sąd Rejonowy nie podzielił stanowiska J. K., że był on do tego uprawniony.

Składniki majątku, co do których ustalone zostało, że wchodzi w skład majątku wspólnego podzielone zostały zgodnie ze stanem posiadania, taki bowiem podział odpowiada interesom obu stron i uwzględnia również dotychczasowy sposób korzystania. Przyznano więc uczestnikowi wszystkie- z wyłączeniem dwóch- składniki majątku wspólnego: samochód, środki ze sprzedaży akcji i komputera oraz zgromadzone na należącym do niego koncie bankowym na chwilę ustania wspólności majątkowej pieniądze. Także nakłady na należące do J. K. mieszkanie zostały jemu przypisane oraz wszystkie ruchomości stanowiące wyposażenie mieszkania. W związku z tym brak było, zdaniem Sądu Rejonowego, podstaw aby przyznać je wnioskodawczyni, która przez ponad 5 lat była pozbawiona możliwości korzystania z nich i nie ma co z nimi zrobić, nie posiadając własnego mieszkania. Wyjątek stanowiło lustro o wartości 200 zł, co do którego uczestnicy uzgodnili, że przypadnie S. Z. oraz środki zgromadzone na jej koncie bankowym na 17 października 2008 roku.

Dalej Sąd zważył, że zarówno wnioskodawczym, jak i uczestnik zgłosili zarzut wydatków poniesionych przez nich z majątku osobistego na majątek wspólny.

S. Z. twierdziła, że poniosła nakłady z jej majątku osobistego w kwocie 1000 zł. Jednakże nakład ten nie tylko nie został udowodniony, ale również skonkretyzowany.

Z kolei uczestnik - w ostatecznym kształcie swego stanowiska, wniósł o rozliczenie wydatków na utrzymanie samochodu (ubezpieczenia) i jego remonty oraz na nabycie - w wysokości 62 % wartości. Na uzasadnienie stanowiska, w przedmiocie wykazania nakładu na nabycie wspólnego samochodu, wskazał J. K., że pieniądze na jego zakup

pochodziły ze zbycia dwóch poprzednich — stanowiących jego majątek odrębny samochodów. Zdaniem Sądu Rejonowego, J. K. nie wykazał nakładu w podnoszonej wysokości. Zauważono, że sprzedaż samochodu P. nastąpiła siedem lat przed nabyciem F. (...), a tym samym brak jest podstaw do przyjęcia, że dokładnie ta kwota, jako pochodząca z owej określonej transakcji, zasilila środki przeznaczone na zakup wspólnego samochodu. Podobnie zdyskwalifikowano możliwość zaliczenia kwoty pochodzącej ze sprzedaży F. (...) na nabycie składnika majątku wspólnego. Uczestnik nie wykazał zwłaszcza wysokości kwoty jaką z tej z kolei transakcji uzyskał. Oddalony również został wniosek uczestnika o rozliczenie wydatków na utrzymanie samochodu. Nie zasługiwało także, zdaniem Sądu Rejonowego, na uwzględnienie żądanie rozliczenia napraw samochodu, na wykonanie których nie zostały naprowadzone żadne dowody. Także chybionym wreszcie się wniosek o rozliczenie środków wydatkowanych na ubezpieczenie auta. Sąd stwierdził, że wyłącznie uczestnik korzystał z samochodu i jemu został on przyznany, powoduje że jego też wyłącznie powinien obciążać obowiązek ponoszenia kosztów związanych z eksploatacją. Z całą pewnością do kosztów takich należy ubezpieczenie auto casco dające dalej idącą, acz nie obowiązkową, ochronę.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że wartość majątku podlegającego podziałowi wynosi 60.992,58 zł. Każdemu z małżonków winien zatem przypadać przy przyjęciu równych udziałów -udział w majątku wspólnym w kwocie 30.496,29 zł (60.992,58 : 2). W wyniku dokonanego podziału majątku uczestnikowi przypadły składniki o łącznej wartości 60.576,58 zł, wnioskodawczym zaś o wartości 416 zł. Tym samym J. K. otrzymał składniki warte o 30.496,29 zł więcej niż należny mu udział, a kwota ta stanowi podstawę spłaty należnej wnioskodawczym. Po uwzględnieniu jednak, iż ustalone zostało, że uczestnik zgodnie z prawem zużył uczestnik kwotę 2210 zł — na nabycie aparatu słuchowego, od należnej jego byłej żonie kwoty należy odjąć właśnie 1/2 (przypadającą na nią — wnioskodawczynię) z 2210 zł, co dało kwotę spłaty w wysokości 28.975,29 zł.

Sąd Rejonowy zasądził na rzecz wnioskodawczyni należną spłatę, płatną w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia, jest to okres, w którym uczestnik będzie mógł poczynić kroki dla uzyskania stosownych środków poprzez zaciągnięcie np. kredytu bądź w inny sposób. Wyznaczony do spłaty okres jest realny i nie spowoduje uszczerbku dla jego utrzymania, zaś dla wnioskodawczym — jako jednorazowa kwota lub uzyskana w stosunkowo niedługim czasie, będzie miała realną wartość ekonomiczną. Podkreślono, że S. Z. znajduje się w niezwykle trudnej sytuacji materialnej i życiowej, w związku z czym spłata będzie miała istotne znaczenie dla jej bytu.

Postępowanie zostało umorzone w zakresie tych składników, co do których uczestnicy zgodnie cofnęli wnioski.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 520 § 1 kpc. Wskazując, że strony w równym stopniu były zainteresowane rozstrzygnięciem w sprawie.

W oparciu o tę samą zasadę Sąd rozliczył nie uiszczone koszty sądowe, na które złożyło się wynagrodzenie biegłych oraz koszt uzyskania informacji bankowej. Należność tą Sąd zasądził od obu stron po połowie, z uwzględnieniem faktu, że S. Z. wyłożyła środki w kwocie 85 zł na zapłatę za historię rachunku bankowego.

Apelacje od powyższego postanowienia wywiedli zarówno wnioskodawczyni, jak i uczestnik postępowania.

Wnioskodawczyni zaskarżając postanowienie w części, tj. w pkt. III i IV, wniosła o jego zmianę, poprzez nieuwzględnienie zgłoszonej przez J. K. kwoty 2210 zł, jako kwoty zużytej przez niego zgodnie z prawem i w zw. z tym zmianę orzeczenia w pkt. IV postanowienia, poprzez zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwoty 30.080,29 zł, tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym stron płatnej w terminie jednego miesiąca od daty uprawomocnienia się orzeczenia z zasądzeniem ustawowych odsetek za opóźnienie do daty spłaty orzeczonej kwoty; zwolnienie wnioskodawczyni od ponoszenia kosztów opłaty od apelacji, a nadto o zasądzenie od J. K. na rzecz S. Z. kosztów zastępstwa adwokackiego za II instancję, według norm przepisanych.

Skarżąca zarzuciła Sądowi pierwszej instancji naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię, a to przepisu: art. 45 § 1 kro poprzez błędne przyjęcie, że J. K. zużył zgodnie z prawem 2210 zł, art. 212 § 3 kc, w zw. z art. 359 § 1 i 2 kc i art. 5 kc poprzez niezgodne z prawem, zasadami współzycia społecznego i naruszeniem interesu wnioskodawczyni

pominięcie w orzeczeniu odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie zasądzonej kwoty spłaty z tytułu wyrównania udziałów w majątku wspólnym stron, a nadto oznaczenie rażąco odległego terminu spłaty tej kwoty.

Zdaniem apelującej uczestnik J. K. nie wykazał zgodnie z art. 6 kc, aby kwota 2210 zł, którą wydał na aparat słuchowy pochodziła ze środków ze sprzedaży akcji (...) P., które to środki Sąd Orzekający słusznie zaliczył do składników majątku wspólnego stron. Podkreślono, że uczestnik w czasie kiedy nabył aparat słuchowy miał wystarczające dochody z wynagrodzenia za pracę, czy emerytury, aby kupić bez szkody dla poziomu życia z tych środków ten aparat i nie musiał sięgać do zasobów majątku wspólnego bez zgody wnioskodawczyni, tym bardziej, że nie wykazał w sposób bezsporny, że właśnie z tych środków nabył tę rzecz. W tej sytuacji, jej zdaniem, istnieje bezwzględna podstawa do wliczenia kwoty 1105 zł stanowiącej jedną drugą kwoty 2210 zł do kwoty stanowiącej sumę zasądzoną od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym stron, tj. zasądzenia na rzecz S. Z. kwoty 30.080,29 zł.

Skarżąca podniosła również, że Sąd z naruszeniem przepisu art. 212 § 3 kc, w zw. z art. 359 § 1 i 2 kc nie orzekł o należnych odsetkach ustawowych za opóźnienie w zapłacie zasądzonej kwoty we wskazanym w orzeczeniu terminie, a nadto z naruszeniem zasad współżycia społecznego i interesu wnioskodawczyni określił termin spłaty w ciągu 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia. Wprawdzie Sąd I instancji w uzasadnieniu orzeczenia podkreślił dobrą sytuację materialną J. K. i bardzo trudną sytuację finansową chorej na raka S. Z., ale nie zostało to odzwierciedlone w merytorycznym rozstrzygnięciu.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawczyni uczestnik wniósł o jej oddalenie.

Z kolei uczestnik zaskarżając ww. postanowienie, co do rozstrzygnięć zawartych w punktach I. p, I. s, I. t, II., IV. i VII., wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z uwagi na konieczność przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego w niniejszej sprawie.

W związku z zarzutem podanym w pkt II apelacji wniósł o zwrócenie się do Banku (...) SA oddział w P. celem ustalenia stanu lokat wnioskodawczyni, zgodnie z wnioskiem uczestnika, zawartym w piśmie z dnia 30 kwietnia 2013 roku. Ponadto wniósł o rozłożenie na raty miesięczne po 1000 zł każda kwoty, która będzie zasądzona od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym.

Skarżący zarzucił Sądowi pierwszej instancji:

I. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c.:

a) poprzez błędne ustalenie, że uczestnik nie poniósł wydatków z majątku osobistego na majątek wspólny wnioskodawczym' i uczestnika - poprzez przeznaczenie środków pieniężnych uczestnika ze sprzedaży samochodów marki P. (...) oraz F. (...) na zakup samochodu osobowego marki F. (...), wchodzącego w skład majątku wspólnego,

b) poprzez błędne ustalenie, że wartość samochodu osobowego F. (...) rok produkcji 2002, wchodzącego w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika opiewa według cen z chwili orzekania na kwotę 19.600 zł, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego, w szczególności z opinii biegłych sporządzonych w przedmiotowej sprawie oraz pisma ubezpieczyciela - (...) S. A. z siedzibą w W. z dnia 10 sierpnia 2010 roku oraz zasad doświadczenia życiowego nie można wyprowadzić tego wniosku,

c) poprzez błędne ustalenie, że nie podlegają rozliczeniu nakłady poczynione przez uczestnika z jego majątku osobistego na majątek wspólny w postaci samochodu osobowego marki F. (...) - w kwocie 12.279 zł tytułem poniesionych kosztów ubezpieczenia samochodu oraz w kwocie 10.000 zł na bieżące naprawy pojazdu,

II. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 33 pkt 10 k.p.c. w zw. z art. 31 § 1 zd. 2 k.p.c. poprzez jego nie zastosowanie i ustalenie, iż w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika wchodzi środki uzyskane ze

sprzedaży akcji spółki (...) S.A. w kwocie 23.810 zł podczas gdy poczynione ustalenia faktyczne co do sposobu i czasu nabycia tychże akcji, uzasadniają zastosowanie powyżej wskazanego przepisu prawa materialnego.

III. niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie przez bezzasadne oddalenie wniosku uczestnika o zwrócenie się do Banku (...) SA oddziału w P. celem ustalenia stanu lokat wnioskodawczyni, zgodnie z wnioskiem uczestnika, zawartym w piśmie z dnia 30 kwietnia 2013 roku mimo, że okoliczności, na które wniosek ten został zgłoszony, nie zostały wyjaśnione z wynikiem zgodnym z twierdzeniami uczestnika.

Uczestnik powołał nowy dowód - umowę kupna sprzedaży pojazdu samochodowego marki F. (...) rok produkcji 1995 nr silnika S.C. (...), nr rejestracyjny (...) i wniósł o dopuszczenie ww. dowodu na okoliczność daty sprzedaży przedmiotowego samochodu, poniesienia przez uczestnika nakładu z majątku osobistego tj. ze środków uzyskanych ze sprzedaży ww. samochodu na zakup samochodu osobowego F. (...), wchodzącego w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika. Uczestnik uzasadnił, że powołanie tegoż dowodu w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji nie było możliwe bowiem uczestnik, odnalazł przedmiotowy dokument, dopiero po wydaniu postanowienia przez Sąd Rejonowy.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że poprzez naprowadzony dowód wykazał, iż środki pochodzące ze sprzedaży nabytych przed zawarciem związku małżeńskiego samochodów P. (...) (uczestnik przedłożył umowę sprzedaży samochodu z 1996 roku wskazującą na wysokość kwoty jaką z tej transakcji uzyskał) oraz F. (...) (uczestnik wykazał, przy tym, iż zakup tego samochodu był sfinansowany z umowy o kredyt na ratalny zakup samochodu, którą uczestnik zawarł w 1995 roku i że, ostatnią ratę uczestnik spłacił we wrześniu 1996 roku oraz oświadczył w przedmiocie wysokości kwoty jaką z tej transakcji uzyskał, która nie pozostawała w sprzeczności z wiedzą, zasadami doświadczenia życiowego) przeznaczył na częściowe sfinansowanie zakupu samochodu marki F. (...). Wnioskodawczyni zaś nie kwestionowała faktu, iż zakup samochodu marki F. (...), został sfinansowany częściowo ze środków pochodzących ze sprzedaży ww. pojazdów. Wobec braku sprzeciwu czy twierdzeń przeciwnych, uznać zatem należało, że fakt ten został przez wnioskodawczynię przyznany. Sąd Rejonowy zaś w uzasadnieniu skarżonego postanowienia nie wskazał, na jakiej podstawie odmówił dania wiary wyjaśnieniom uczestnika w tym zakresie. Zwrócił przy tym należy uwagę, iż wbrew twierdzeniom Sądu Rejonowego fakt, iż sprzedaż samochodu P. (...) nastąpiła siedem lat przed nabyciem F. (...), nie może niweczyć okoliczności podnoszonych przez uczestnika. Podniesiono, iż środki w wysokości uzyskanej przez uczestnika trzymane być mogą długo, niekoniecznie na rachunku bankowym, celem ich zadysponowania na środek zamienny czy równie wartościowy w nieokreślonej przyszłości. Zdaniem uczestnika, potwierdza to przedłożona na obecnym etapie sprawy - umowa kupna sprzedaży pojazdu samochodowego marki F. (...) rok produkcji 1995 nr silnika S.C. (...), nr rejestracyjny (...) - zawarta w dniu 12 kwietnia 2003 roku - a zatem w okresie tożsamym z zakupem samochodu osobowego marki F. (...). Umowa ta potwierdza także bezzasadnie pominięte przez Sąd twierdzenia uczestnika co do wysokości kwoty jaką z tej transakcji uzyskał uczestnik.

Dalej skarżący podniósł, że odnośnie składnika majątku wspólnego - samochodu osobowego marki F. (...) Sąd Rejonowy przyjął wartość wskazaną przez wnioskodawczynię i uczestnika - tj. kwotę 19.600 zł, pomimo iż takie ustalenie, pozostaje w sprzeczności z treścią zebranego w sprawie materiału. Wartość tego składnika nie odzwierciedla jego ceny w chwili orzekania. Wedle opinii biegłego Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 10 kwietnia 2012 roku wartość rynkowa samochodu F. (...) nr rej (...) według stanu na dzień 17 października 2008 roku i cen aktualnych, tj. na moment sporządzenia opinii wynosiła 19.600 zł brutto, zaś według opinii tego samego biegłego sporządzonej na dzień 09 marca 2013 r. - wartość rynkowa ww. samochodu wynosiła 11 000 zł brutto. Nadto, wedle wyceny ubezpieczyciela sporządzonej na dzień 10 sierpnia 2010 r. wartość tegoż pojazdu bezpośrednio przed zaistnieniem szkody, sporządzonej w związku z likwidacją szkody opiewała w danym momencie na kwotę 13.000 zł.

Uczestnik wskazał, że nieuzasadnione i nie znajdujące pokrycia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodnym jest oddalenie zgłoszonego żądania uczestnika o rozliczenie nakładów poczynionych przez uczestnika z majątku osobistego na majątek wspólny, w postaci samochodu osobowego marki F. (...) - w kwocie 12.279 zł tytułem ponoszenia kosztów ubezpieczenia ww. samochodu oraz 10.000 zł tytułem ponoszenia kosztów bieżących jego

napraw. Uczestnik dokonał nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny polegający na opłacaniu polis AC i kosztów naprawczych samochodu, będącego składnikiem majątku wspólnego. Uczestnik ponosił wszelkie koszty związane z jego utrzymaniem w należyтым stanie technicznym oraz tytułem ubezpieczenia. Koszt napraw niniejszego w sprawie samochodu jak wskazał uczestnik wyniosły około 10.000 zł na przestrzeni 5 lat, co świetle zasad doświadczenia życiowego jest wydatkiem normalnym i uzasadnionym. Uczestnik ponosił też koszty ubezpieczenia samochodu które w okresie od daty ustania wspólności ustawowej wyniosły w sumie 12.279 zł, na które to przedstawił stosowne dowody.

W ocenie uczestnika Sąd Rejonowy w toku przedmiotowego postępowania naruszył przepisy prawa materialnego a dokładniej art. 33 pkt. 10 kro w zw. z art. 31 § 1 zd. 2 kro. Prawo do nabycia akcji pracowniczych na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych uczestnik nabył jeszcze przed zawarciem związków małżeńskiego. W wyniku realizacji swojego prawa, uczestnik nabył już w trakcie trwania związku małżeńskiego akcje Zakładów (...) w P.. Istnienie po stronie uczestnika ekspektatywy, nabytej przed powstaniem wspólności ustawowej, musi być uznane zatem za niezbywalną i przynależną do majątku odrębnego uczestnika. Podkreślono, że prawa majątkowe ucieleśnione w akcjach wchodzi do majątku wspólnego, jeżeli akcje zostały nabyte ze środków pochodzących z majątku wspólnego. Zdaniem apelującego środki uzyskane ze sprzedaży akcji spółki (...) S.A. wchodzi w skład majątku osobistego uczestnika, ponieważ środki te uczestnik nabył w zamian za składnik swojego majątku osobistego jakim były przedmiotowe akcje.

Skarżący podniósł wreszcie, że Sąd Rejonowy nieprawidłowo oddalił wniosek uczestnika o zwrócenie się do Banku SA oddziału w P. celem ustalenia stanu lokat wnioskodawczyni, zgodnie z wnioskiem uczestnika, zawartym w piśmie z dnia 30 kwietnia 2013 r. mimo, że okoliczności, na które wniosek ten został zgłoszony, nie zostały wyjaśnione z wynikiem zgodnym z twierdzeniami uczestnika.

W odpowiedzi na apelację uczestnika wnioskodawczyni wniosła o jej oddalenie, pominięcie dowodu z umowy kupna-sprzedaży samochodu, który zgłoszony został na etapie postępowania apelacyjnego, a także o zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kosztów postępowania za II instancję, w tym kosztów zastępstwa, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje.

Obie apelacje okazały się częściowo zasadne.

Rozważania uznać należało od zawierającej dalej idące zarzuty apelacji uczestnika.

Skoro zakwestionowanym zostało wcześniejsze zgodne ustalenie wartości samochodu osobowego F. (...), w postępowaniu apelacyjnym przeprowadzono dowód z pisemnej, a następnie ustnej uzupełniającej opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej J. M..

Sąd Okręgowy za niezasadny uznał sposób wyliczenia wartości tego pojazdu przy uwzględnieniu wartości auta kolejnej generacji podobnego modelu i wieku przedmiotowego pojazdu w chwili ustania wspólności majątkowej małżeńskiej, przy uwzględnieniu współczynnika korygującego ze względu na to szacowanie wartości nowszego modelu auta. Taki sposób szacowania auta jawi się jako sztuczny i zupełnie nieprzystający do wartości rynkowej pojazdu, który realnie podlega podziałowi w rozpoznawanej sprawie. W szczególności także względ na konieczność zachowania powszechnie aprobowanej reguły szacowania przedmiotu stanowiącego składnik majątku wspólnego, wedle stanu z chwili ustania wspólności majątkowej małżeńskiej i cen z chwili orzekania, nie pozwala na dokonywanie takiego sztucznego oszacowania. Reguła ta winna być sztywno przestrzegana jedynie w przypadku podziału nieruchomości, na którą dokonane zostały po ustaniu wspólności majątkowej nakłady zwiększające jej obecną wartość. W przypadku natomiast pojazdu, którego wartość jak powszechnie wiadomo, wraz z wiekiem spada, konieczność uwzględniania jego stanu z chwili ustania wspólności majątkowej małżeńskiej, powinna prowadzić do przyjęcia, że aktualna wartość pojazdu winna być obliczana przy uwzględnianiu zwiększających ją okoliczności, zachodzących w chwili ustania wspólności majątkowej małżeńskiej. Chodzi tu głównie o niższy przebieg auta. Jednocześnie na tak rozumianą wartość

nie mogą mieć wpływu okoliczności zaistniałe po ustaniu wspólności majątkowej, skutkujące zmniejszeniem wartości rynkowej pojazdu. Tytułem przykładu można tu wskazać wypadkowe uszkodzenie pojazdu. Wartość pojazdu nie może być wreszcie szacowana przy uwzględnieniu okoliczności, które z byłych małżonków po ustaniu wspólności majątkowej korzystało z pojazdu i któremu on w wyniku podziału majątku jest przyznawany na wyłączną własność. W związku z taką okolicznością mogą co najwyżej ewentualnie być formułowane, w trybie art. 618 § 1 kpc, roszczenia z tytułu posiadania rzeczy wspólnej, w tym z tytułu korzystania z niej ponad udział we współwłasności. Takie ostatnie roszczenie nie zostało jednakże w sprawie zgłoszone.

Podsumowując Sąd Okręgowy za miarodajną dla rozstrzygnięcia uznał drugą z opisanych powyżej wersję opinii biegłego J. M., który wyliczył wartość przedmiotowego pojazdu na kwotę 9200 zł.

Opinia w tym zakresie jest jasna i pełna, a wnioski w niej zawarte zostały logicznie uzasadnione. Na uwagę zasługuje, że biegły w wyczerpujący i przekonujący sposób ustosunkował się do zarzutów uczestnika co do nieprawidłowego oszacowania wartości pojazdu wedle jego stanu i cen obecnych. Tytułem uzupełnienia należy dodać, że wartość auta wpisywana do umowy ubezpieczenia, na co powoływał się skarżący, nie jest ustalana indywidualnie przez rzeczoznawcę.

W odniesieniu do przedmiotowego pojazdu uczestnik sformułował także zarzut braku przyjęcia, że środki przeznaczone na jego zakup stanowiły nakład z jego majątku osobistego na majątek wspólny.

W tym przedmiocie już na wstępie zauważyć należy, że w sytuacji, gdyby środki na zakup tego pojazdu w całości pochodziły z majątku osobistego jednego z małżonków pojazd taki nie stanowiłby składnika majątku wspólnego, zgodnie z regułą wyrażoną w art. 33 pkt 10 kr i op.

Sąd Rejonowy trafnie uznał, że uczestnik nie wykazał okoliczności przeznaczenia na zakup pojazdu F. (...) środków pochodzących z jego majątku osobistego, a zwłaszcza ich wysokości.

Zbędnym jest powielanie słusznych ustaleń i rozważań Sądu Rejonowego w tym przedmiocie. Przeciwno ich zasadności nie mogą skutecznie przemawiać zarzuty i wywody apelacji, tym bardziej, że są one konstruowane głównie w oparciu o nowo zgłoszony dowód w postaci umowy sprzedaży samochodu F. (...), jaki uczestnicy posiadali pomiędzy pierwszym pojazdem P. (...), a aktualnym F. (...). Dowód ten - jako spóźniony, podlegał, bowiem pominięciu w trybie art. 381 kpc. W szczególności okoliczność, że uczestnik, jak stwierdził, odnalazł ten dokument dopiero po wydaniu zaskarżonego postanowienia w świetle okoliczności, że cały czas znajdował się on niewątpliwie w posiadaniu skarżącego, nie pozwala na przyjęcie, że obiektywnie rozumiana możliwość powołania tego dowodu zaistniała dopiero w postępowaniu apelacyjnym.

Co do samochodu F. (...) uczestnik zakwestionował wreszcie brak uwzględnienia jego roszczeń o rozliczenie kosztów napraw pojazdu i jego ubezpieczenia w okresie po ustaniu wspólności ustawowej.

W zakresie owych napraw uczestnik ograniczył się do przedstawiania własnego szacunku, bez udokumentowania poszczególnych wydatków. W żadnym razie okoliczności ich poziomu i niezbędności, nie można uznać za fakty powszechnie znane, czy też mogące zostać uznane za wykazane za pomocą domniemań faktycznych.

Co do kosztów ubezpieczenia, to w zakresie składek z tytułu polis (...) Casco, nie można co do zasady takich wydatków uznawać, za konieczne, a tym samym obciążające pozostałych współwłaścicieli.

Wreszcie uwzględnieniu tych roszczeń, także co do zasady, sprzeciwia się okoliczność, że przez cały okres po ustaniu wspólności majątkowej pojazd znajdował się w wyłącznym korzystaniu uczestnika, który nie tylko nie wykazał, ale nawet nie powołał się na to, że taki stan rzeczy był wynikiem uzgodnienia jego i wnioskodawczyni. W takim stanie rzeczy dochodzenie tych roszczeń uznać należy za działanie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, wśród których znajduje się elementarna uczciwość, a tym samym nie korzystające z ochrony, w rozumieniu art. 5 kc.

W zakresie zarzutu apelacji bezzasadnego, w ocenie skarżącego, przyjęcia, że w skład majątku wspólnego wchodziły akcje Zakładów (...) S.A., Sąd Okręgowy zważył, że akcje te uczestnik nabył w marcu 2006, jako pracownik Zakładów (...). Akcje w ilości (...) weszły w skład majątku wspólnego, skoro w chwili zawarcia umowy o ich nabycie i zdeponowania ich na rachunku papierów wartościowych wnioskodawczyni i uczestnik pozostawali w związku małżeńskim, w którym obowiązywał ustrój małżeńskiej wspólności ustawowej (por: uchwała SN z dnia 11 września 2003 r., III CZP 52/03). Bez znaczenia jest tutaj tak okoliczność chwili w jakiej uczestnik podjął pracę w tej spółce, jak i chwila wejścia w życie ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych. Nie można zatem uznać, że Sąd Rejonowy naruszył normy prawne zawarte w art. 33 pkt 10 kr i op i art. 31 § 1 zd. 2 kr i op.

W uwzględnieniu zarzutu apelacji braku precyzyjnego i miarodajnego ustalenia przez Sąd pierwszej instancji ogółu środków zdeponowanych przez wnioskodawczynię na chwilę ustania wspólności majątkowej małżeńskiej w Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G., Sąd Okręgowy zwrócił się do tego Banku o udzielenie stosownych informacji. Na podstawie pism Banku z dnia 27 listopada 2014 roku i 17 marca 2015 roku ustalono ponad wszelką wątpliwość, że wnioskodawczyni posiadała w tym Banku środki w kwocie 216,10 zł, a zatem jedynie o 0,10 zł więcej niż to ustalił Sąd pierwszej instancji.

Podsumowując apelacja uczestnika okazała się zasadna w zakresie ustalenia wartości pojazdu F. (...), która winna wynosić 9200 zł, zamiast 19.600 zł (różnica – 10.400 zł) oraz w zakresie ostatnio analizowanej kwestii poziomu środków zdeponowanych przez wnioskodawczynię w Banku (216,10 zł, zamiast 216 zł – różnica + 0,10 zł).

Przechodząc do rozważań w przedmiocie zasadności apelacji wnioskodawczyni Sąd Okręgowy wskazuje, że ta bezzasadnie zakwestionowała przyjęcie przez Sąd, że uczestnik w sposób pozbawiony cech bezprawności zużył, spośród środków uzyskanych ze sprzedaży akcji (...) S.A. kwotę 2210 zł, na potrzeby zakupu aparatu słuchowego. Kwota ta, nawet uwzględniając stosunkowo nienajmniejszą wysokość emerytury uczestnika, nie mogła być uznawana za możliwą do pokrycia z tego właśnie świadczenia. Również cel tego wydatku jawi się jako uzasadniony, nawet przy uwzględnieniu, że został on poniesiony na potrzeby wyłącznie uczestnika.

W efekcie zaistniała podstawa do przyjęcia, że w skład majątku wspólnego wchodzi nie całość środków uzyskanych ze sprzedaży (...) akcji, czyli kwota 23.810 zł, lecz wartość ta pomniejszona o 2210 zł, to jest 21.600 zł.

Bezpodstawnie Sąd Rejonowy ustalił jako wchodzącą w skład majątku wspólnego tą pierwszą kwotę, a następnie – w punkcie III sentencji zaskarżonego postanowienia orzekł, że J. K. zużył zgodnie z prawem kwotę 2210 zł. Ta ostatnia kwestia nie wymagała osobnego rozstrzygnięcia w takiej postaci, stanowiąc jedynie przesłankę do ustalenia wartości majątku wspólnego.

Uwzględniając wszystkie powyższe ustalenia i rozważania Sąd Okręgowy ustalił wartość majątku wspólnego na kwotę 48.382,68 zł (60.992,58 zł – 10.400 zł + 0,10 zł – 2210 zł = 48.382,68 zł). Udział byłych małżonków w tak wyliczonym majątku wspólnym wynosił po 24.191,34 zł.

Skoro, więc wnioskodawcy zostały przyznane na wyłączną własność przedmioty majątkowe o wartości 47.966,58 zł (60.576,58 zł – 10.400 zł – 2210 zł = 47.966,58 zł), to tytułem dopłaty dla wyrównania udziałów winien on zapłacić wnioskodawczyni kwotę 23.775,24 zł (47.966,34 zł – 24.191,34 zł = 23.775,24 zł).

Sąd Okręgowy odnosząc się do zarzutów i żądań zawartych w obu apelacjach uznał za stosowne określenie sześciomiesięcznego terminu zapłaty tej kwoty – to jest do dnia 20 października 2015 roku.

W szczególności brak jest podstaw do uwzględnienia żądania uczestnika rozłożenia tej kwoty na raty po 1000 zł. Uczestnik, który od 2008 roku był w posiadaniu większości podlegającego podziałowi majątku winien liczyć się z obowiązkiem spłaty udziału wnioskodawczyni i choć w minimalnym stopniu gromadzić środki na ten cel. Ponadto sytuacja życiowa i zdrowotna wnioskodawczyni jawi się jako trudniejsza w porównaniu z taką uczestnika. Podkreślić należy, że wnioskodawczyni nie posiada własnego lokum i jest zmuszona uiszczać czynsz za wynajmowanie lokalu.

Jednakże jednomiesięczny termin spłaty, jakiego orzeczenia się domagała jest zbyt krótki, aby realnie uczestnik, choćby w drodze pożyczki czy kredytu, mógł uzyskać środki na spłatę.

Wnioskodawczyni zasadnie podnosiła natomiast brak w zaskarżonym orzeczeniu rozstrzygnięcia o odsetkach za opóźnienie które winno zostać wydane z urzędu, na podstawie art. 212 § 3 kc, w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc.

Mając na uwadze wszystko powyższe, na podstawie art. 386 § 1 kpc, w zw. z art. 13 § 2 kpc, orzeczono jak w punkcie 1. sentencji postanowienia.

W pozostałej części obie apelacje podlegały oddaleniu, o czym na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, orzeczono w punktach 2. i 3. sentencji postanowienia.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego zapadło na podstawie art. 108 § 1 kpc i art. 520 § 1 kpc.